

ע"פ 4457/24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 4457/24

לפני:

כבוד השופט דוד מינץ
כבוד השופט אלכס שטיין
כבוד השופט יחיאל כשר

המערער:
נגד

פלוני

המשיבה:

מדינת ישראל
ערעור על הכרעת דינו מיום 11.6.2023 ועל גזר
דינו מיום 18.4.2024 של בית המשפט המחוזי
בירושלים (השופטת ד' כהן לקח) בת"פ
20704-12-22
כ"ט בטבת התשפ"ה (29 ינואר 2025)
עו"ד נועה קסיר-פת

תאריך הישיבה:
בשם המערער:
בשם המשיבה:

פסק-דין

השופט דוד מינץ:

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור); פעולה בנשק למטרות טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור; תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בצוותא לפי סעיפים 274(2)-(3) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; והתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה, המערער פנה למעורב אחר בפרשה וביקש ממנו צינורות מתכת לצורך הכנת מטעני צינור. יומיים לאחר מכן, במסגרת התפרעויות נגד כוחות הביטחון בשוב ענאתא, המערער יחד עם מעורבים נוספים יידה מטען צינור לעבר כוחות הביטחון, במטרה לפגוע בהם ממניע לאומני-אידיאולוגי ותוך יצירת סיכון ממשי לפגיעה חמורה בגופו של אדם באמצעות שימוש בנשק.

2. יצוין כי לאחר הרשעתו ביקש המערער לחזור בו מהודאתו, ובקשה זו נדחתה בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 18.2.2024. בהמשך לכך, ביום 18.4.2024 נגזר דינו ל-48 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ותשלום פיצויים לשוטר שנפגע מאחד ממטעני הצינור שיוזדו לעברו.

3. הערעור שלפנינו הוגש בתחילה נגד הכרעת הדין וגזר הדין גם יחד. לאחר ששמענו את טענות המערער בעניין הכרעת הדין הערנו את אשר הערנו, והמערער חזר בו מהערעור על הכרעת הדין. בעניין זה הערעור נדחה אפוא.

4. אשר לערעור על גזר הדין, המערער טען כי העונש שהושת עליו מהווה החמרה במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה; כי בשים לב להיקף המעשים המיוחסים ליתר המעורבים בפרשה, מדובר בענישה מחמירה גם ביחס לעונשים שנגזרו עליהם בגין מעשים אלו; כי בגזר הדין ניתן משקל עודף לתסקיר שירות המבחן; כי המערער נעדר עבר פלילי, מנהל חיים נורמטיביים ומשמש כמפרנס העיקרי עבור משפחתו, ובית המשפט המחוזי לא נתן לכך די משקל בגזירת עונשו.

5. לאחר עיון בטענות המערער בכתב ושמיעת טענות הצדדים בעל-פה, הגענו לכלל מסקנה כי גם דינו של הערעור על גזר הדין להידחות. לא מצאנו כי העונש שהוטל על המערער חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה באופן שמצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור (ע"פ 8114/22 מדינת ישראל נ' ראזם (30.1.2023); ע"פ 258/17 סלאח נ' מדינת ישראל (10.8.2017)). זאת ביתר שאת בשים לב לנסיבות ביצוע המעשים בהם הורשע המערער - לאחר תכנון מוקדם, ממניע אידיאולוגי-לאומני, ובכוונה לפגוע בכוחות משטרה וביטחון - המחייבות ענישה מחמירה (וראו: ע"פ 1925/23 מדינת ישראל נ' אבו הדואן, פסקה 8 (7.8.2023); ע"פ 5124/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (31.10.2023)). גם לא מצאנו כי יש בטענת המערער ביחס לעונשים שהושתו על המעורבים האחרים בפרשה כדי להצדיק את התערבותנו. בית המשפט המחוזי התייחס לעונשים אלה בגזר דינו, ועמד על הנסיבות הרלוונטיות לכל מקרה תוך אבחנה ביניהם לבין עניינו של המערער. כך למשל, צוין כי הנאשם הנוסף אשר הורשע יחד עם המערער ודינו נגזר ל-18 חודשי מאסר בפועל, היה קטין בעת ביצוע העבירות, לא יוחס לו תכנון מוקדם ואף לא השלכת מטען צינור אלא יידוי אבנים. זאת בשונה לגמרי מעניינו של המערער. יוער כי לא נעלמה מעניינו הטענה בדבר היות המערער אדם צעיר, ללא עבר פלילי, האחראי על פרנסת משפחתו. אלא שטענה זו לא נעלמה גם מעינו של בית המשפט המחוזי אשר התחשב בכך בגזירת העונש, ולא מצאנו כי נפל פגם במשקל שניתן לכך בגזר הדין.

הערעור נדחה.

ניתן היום, א' שבט תשפ"ה (30 ינואר 2025).

יחיאל כשר
שופט

אלכס שטיין
שופט

דוד מינץ
שופט